

КРИМІНОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА У МІЖДИСЦИПЛІНАРНІЙ ОПТИЦІ

УДК: 351.72:336.1

DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2025.1.30>

В'ячеслав Андрійович БАГАТИЙ

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІНІСТЕРСТВА ФІНАНСІВ УКРАЇНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗБАЛАНСОВАНOSTІ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У статті досліджено адміністративно-правову природу повноважень та відповідальності Міністерства фінансів України в контексті забезпечення збалансованості державного бюджету в умовах воєнного стану. Розкрито механізми реалізації фінансової політики, що орієнтована на досягнення стабільності публічних фінансів за надзвичайних умов. Здійснено аналіз нормативно-правових актів, які визначають повноваження Міністерства у сфері бюджетного контролю, а також окреслено підходи до забезпечення законності та ефективності фінансового управління. Підкреслено значення інтеграції централізованих рішень і місцевого самоврядування у фінансовому регулюванні. Встановлено, що міністерство виконує координаційно-контрольну функцію, що охоплює всі етапи бюджетного процесу від планування до звітності, з урахуванням ризиків воєнного періоду. Окрема увага приділена правовим формам відповідальності за порушення принципу збалансованості бюджету, з урахуванням актуальної практики та загроз національній безпеці.

Ключові слова: Міністерство фінансів України, воєнний стан, бюджетна політика, збалансованість бюджету, бюджетне законодавство, фінансова стабільність, публічні фінанси, контрольні повноваження, правова відповідальність, державне управління.

Постановка проблеми. Забезпечення збалансованості державного бюджету є однією з ключових передумов фінансової безпеки та стабільного функціонування держави, що набуває особливого значення в умовах воєнного стану, коли ресурси країни спрямовуються насамперед на потреби оборони, безпеки, гуманітарного реагування та підтримку критичної інфраструктури. Міністерство фінансів України, як центральний орган виконавчої влади, на який покладено обов'язок реалізації державної фінансової політики, стикається з необхідністю забезпечення оперативності, гнучкості та водночас законності у прийнятті рішень, пов'язаних із розподілом бюджетних ресурсів. В умовах обмеженого фінансування, поглиблення боргового навантаження, втрат економічного потенціалу через тимчасову окупацію територій і масштабні руйнування, Міністерство має діяти у рамках суворого балансу між стратегічними державними пріоритетами та фінансовою дисципліною. Проблемним аспектом у цьому контексті є забезпечення дієвого контролю за дотриманням бюджетного законодавства як на рівні центрального уряду, так і в системі місцевого самоврядування, а також уникнення ризиків нецільового витрачання коштів під час прискорених процедур фінансування оборонного комплексу, міжнародної допомоги або екстреного соціального забезпечення. Водночас, актуалізується потреба в чіткому визначенні меж повноважень Міністерства фінансів у період надзвичайного правового режиму, що ускладнюється відсутністю уніфікованих механізмів фіскальної координації в умовах гібридних загроз. З огляду на вищезазначене, дослідження повноважень та відповідальності Міністерства фінансів у забезпеченні збалансованості бюджету набуває особливої теоретичної та прикладної значущості, оскільки дозволяє не лише з'ясувати межі законодавчо визначених компетенцій, а й виробити рекомендації для підвищення ефективності фінансового управління в умовах воєнного стану. Особливої уваги потребує також оцінка правової відповідальності посадових осіб Міністерства за порушення принципу збалансованості, оскільки саме чіткість у регулюванні цього аспекту є запорукою довіри до органів публічної влади в умовах кризової мобілізації ресурсів.

Науковий інтерес до теми повноважень та відповідальності Міністерства фінансів України у сфері забезпечення збалансованості бюджету в умовах кризових ситуацій, зокрема воєнного стану, активізувався у відповідь на нові виклики, які постали перед фінансовою системою держави після 2022 року. Дослідники приділяють увагу правовим, управлінським та інституційним аспектам функціонування Міністерства фінансів як ключового суб'єкта державного фінансового контролю та бюджетного регулювання. У працях О. С. Важинського акцентовано увагу на стратегічній ролі міністерства у формуванні політики фіскальної стійкості, а також підкреслюється важливість правової регламентації його повноважень у позаштатних обставинах, що потребують оперативного фінансового реагування. Автор порушує проблему нормативної невизначеності

процедур ухвалення бюджетних рішень під час дії особливих правових режимів. О. М. Джигора розглядає тему через призму ефективності державного управління у фінансовій сфері, аналізуючи вплив війни на функціонування бюджетного механізму та відповідальність посадових осіб Міністерства фінансів за дотримання норм бюджетного законодавства. Вчена акцентує на необхідності забезпечення належного контролю над розподілом державних коштів, зокрема у частині їхнього спрямування на оборонно-логістичні цілі та підтримку соціально вразливих категорій населення. Певну увагу питанням нормативного зміцнення функціональної спроможності фінансової системи держави в умовах воєнних ризиків приділяють також Т. Г. Канєва і А. В. Галабурда. У їхніх працях окреслено проблематику правових гарантій прозорості бюджетного процесу в надзвичайний період, а також зроблено спробу обґрунтувати необхідність посилення підзвітності суб'єктів фінансового контролю перед суспільством і органами представницької влади. Зокрема, пропонується запровадження додаткових інструментів правового моніторингу рішень Міністерства фінансів у сфері розподілу публічних ресурсів під час надзвичайних ситуацій.

У роботах О. В. Неізнестної, Н. С. Приймак, О. В. Павлушенка та Ю. Л. Коч комплексно досліджено роль фінансових органів у забезпеченні сталого функціонування бюджетної системи в період підвищеної турбулентності. Автори розглядають специфіку відповідальності фінансових інституцій за порушення фіскальної дисципліни та виділяють проблему неузгодженості між обсягами бюджетних зобов'язань і фактичними ресурсами держави, яка потребує нормативного реагування. У цих публікаціях також акцентовано увагу на необхідності вдосконалення методології управління бюджетними ризиками, зокрема через впровадження інтегрованого фінансового аналізу та моделювання наслідків бюджетних рішень у кризових умовах.

Загалом, огляд актуальної наукової літератури дозволяє констатувати посилення інтересу до проблематики забезпечення збалансованості бюджету в умовах воєнного стану, однак слід зауважити, що дискурс щодо конкретних повноважень і правової відповідальності Міністерства фінансів у цій сфері ще потребує системного концептуального узагальнення, а також більшої конкретизації механізмів реалізації повноважень у контексті правового режиму воєнного часу.

Метою цієї статті є всебічне дослідження правової природи, змістовного наповнення та реального механізму реалізації повноважень Міністерства фінансів України як провідного органу у сфері бюджетної політики, відповідального за забезпечення збалансованості державного бюджету в умовах правового режиму воєнного стану, що був запроваджений у зв'язку з масштабною військовою агресією проти України. Особлива увага у межах наукового аналізу зосереджена на вивченні тих особливостей діяльності Міністерства, які виявляються в екстремальних умовах, коли постає необхідність оперативного та одночасно обґрунтованого прийняття фіскальних рішень, пов'язаних із перерозподілом значних обсягів

державних ресурсів, фінансуванням оборонно-безпекового сектору, гуманітарної допомоги, підтримки внутрішньо переміщених осіб та стабілізації економічної ситуації в цілому. Дослідження має на меті виявити межі допустимих фінансово-правових рішень Міністерства фінансів, вивчити підстави та форми юридичної відповідальності посадових осіб органу в разі порушення вимог законодавства у сфері бюджетного процесу або недотримання принципу збалансованості бюджету, а також проаналізувати ефективність існуючих контрольних механізмів, які мають стримувати надмірну концентрацію бюджетних повноважень.

Крім того, мета публікації полягає у виявленні системних проблем у взаємодії Міністерства фінансів з іншими учасниками бюджетного процесу зокрема Кабінетом Міністрів України, Верховною Радою, Рахунковою палатою, органами місцевого самоврядування та міжнародними фінансовими партнерами в умовах, коли бюджетна архітектура країни зазнає суттєвих трансформацій. На основі цього ставиться завдання обґрунтувати потребу в оновленні нормативної бази, яка регламентує повноваження міністерства, з метою її адаптації до умов воєнного часу та посилення інституційної спроможності органу діяти швидко, правомірно й відповідально. Окремо в межах визначеної мети передбачається проаналізувати, наскільки чинне законодавство дозволяє Міністерству фінансів своєчасно реагувати на бюджетні виклики, забезпечувати належну прозорість і підзвітність прийнятих рішень, а також утримувати збалансовану модель між доходами і видатками без шкоди для державної стійкості. Проблематика відповідальності посадових осіб за бюджетні порушення у цій публікації розглядається не лише як формальний правовий інструмент реагування, але й як запобіжник політичних, соціальних і фінансових ризиків, які можуть виникати у разі надмірної концентрації владних повноважень без належної системи контролю.

Таким чином, дане дослідження спрямоване на глибоке осмислення балансу між необхідністю оперативного управління державними фінансами в умовах надзвичайної ситуації та потребою збереження правових засад бюджетного регулювання, що ґрунтуються на принципах законності, підзвітності та економічної доцільності. Досягнення цієї мети є вагомим внеском у розвиток вітчизняної фінансово-правової науки та формування практичних підходів до удосконалення бюджетної політики України в умовах війни та повоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу. Функціонування публічних фінансів в умовах війни є одним з ключових аспектів забезпечення життєздатності держави та збереження її суверенітету. У цей період зростає значення ефективного фінансового управління, що включає збалансоване бюджетування, акумулювання ресурсів для оборони, гуманітарних потреб та підтримки економічної стійкості. Центральною інституцією, відповідальною за формування, виконання та моніторинг державного

бюджету, виступає Міністерство фінансів України¹. Його повноваження та відповідальність значною мірою детермінують фіскальну дисципліну й стабільність бюджетної системи в умовах загроз національній безпеці. Дослідження ролі Міністерства фінансів у забезпеченні збалансованості бюджету під час воєнного стану має не лише теоретичну, а й прикладну цінність для удосконалення бюджетної політики в надзвичайних умовах.

Міністерство фінансів України як ключовий суб'єкт бюджетної системи відіграє провідну роль у формуванні, реалізації та контролі за виконанням державної фінансової політики, особливо в умовах запровадження воєнного стану, коли державне управління набуває кризового, мобілізаційного характеру². Його інституційно-правовий статус визначено низкою нормативно-правових актів, зокрема Конституцією України, Бюджетним кодексом України, законами про Кабінет Міністрів України та центральні органи виконавчої влади. У системі державного управління Міністерство фінансів виконує координуючу функцію, забезпечуючи узгодженість дій усіх учасників бюджетного процесу. Ця функція виявляється у нормативно-організаційному забезпеченні бюджетного планування, схваленні параметрів бюджету, контролі за дотриманням бюджетної дисципліни, а також в узагальненні звітності за результатами виконання бюджету. З організаційної точки зору Міністерство фінансів є центром функціонального управління низкою підвідомчих установ, серед яких важливе місце посідають Державна казначейська служба, Державна податкова служба та Державна митна служба. Ці органи, хоча і мають власну компетенцію, діють у межах загального стратегічного курсу, визначеного Міністерством фінансів³.

У контексті правового регулювання надзвичайного правового режиму, зокрема воєнного стану, функціональне навантаження на Міністерство фінансів суттєво зростає. Воєнний стан передбачає перегляд стандартних процедур бюджетного планування, надаючи уряду, а через нього Міністерству фінансів, повноваження щодо оперативного перерозподілу бюджетних коштів. Це включає право змінювати показники Державного бюджету без проходження повного парламентського циклу, а також приймати рішення щодо пріоритетності фінансування тих чи інших статей витрат. Такий підхід вимагає від Міністерства високої мобільності та здатності до фінансового прогнозування в умовах постійної зміни стратегічних загроз та потреб держави. У межах реалізації своїх повноважень Міністерство фінансів має забезпечити баланс між оперативним використанням ресурсів і дотриманням принципу фіскальної стабільності. В умовах воєнного стану це завдання набуває особливої складності, оскільки бюджет формується в умовах обмеженого доходу,

¹ Бюджетний кодекс України : Закон України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2456-17>.

² Важинський О. С. Особливості системи інформаційного забезпечення Державної фіскальної служби України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2017. Вип. 2. С. 105.

³ Джигора О. М. Особливості забезпечення бюджетного процесу та бюджетної безпеки в умовах воєнного стану. *Економічний вісник Дніпровського університету технологій*. 2022. № 2. С. 140.

значного зниження економічної активності, порушення логістичних зв'язків та масштабного зростання витрат на сектор безпеки і оборони¹. У такій ситуації міністерство застосовує адаптивні підходи до бюджетного планування, які передбачають регулярний перегляд дохідної частини бюджету з урахуванням втрат податкових і митних надходжень, зміни в структурі видатків, акцентування на фінансуванні критичних сфер, таких як оборона, медицина, гуманітарна допомога та енергетика.

Фінансування дефіциту бюджету в умовах воєнного стану здійснюється через залучення як внутрішніх, так і зовнішніх джерел, серед яких особливе значення мають військові облігації, кредити міжнародних фінансових організацій, а також прямі донорські програми іноземних урядів. Міністерство фінансів виконує функцію координаційного центру у взаємодії з міжнародними донорами, зобов'язане не лише акумулювати ресурси, а й забезпечити їх цільове використання відповідно до умов, визначених угодами про фінансову допомогу. Водночас воно має підтримувати макрофінансову стабільність, що вимагає виваженого підходу до обслуговування державного боргу, контролю над інфляційними процесами та моніторингу платоспроможності держави. Особливе значення набуває дотримання бюджетної дисципліни, навіть у надзвичайних обставинах. Міністерство фінансів несе відповідальність за обґрунтованість, законність і ефективність фінансових рішень, які приймаються у стислі строки й часто в умовах недостатньої інформації². Ця відповідальність реалізується через контрольні процедури, передбачені законодавством, зокрема у формі парламентського контролю, фінансового аудиту, звітування перед Кабінетом Міністрів України та іншими державними інституціями. Водночас вагомим елементом є і політична відповідальність, яка проявляється у здатності міністерства обґрунтувати доцільність своїх дій перед суспільством.

Отже, Міністерство фінансів України в умовах воєнного стану функціонує як головний центр антикризового бюджетного управління, який повинен забезпечити не лише безперервність фінансування ключових сфер життєдіяльності держави, але й зберегти фіскальну стійкість та відповідність фінансової політики принципам правової держави. Інституційно-правовий статус цього органу дає йому необхідні інструменти для ефективного реагування на виклики, однак одночасно потребує належного балансування владних повноважень і відповідальності за ухвалені рішення.

Воєнний стан, як винятковий правовий режим, кардинально змінює параметри функціонування бюджетної системи держави, ставлячи перед органами виконавчої влади, зокрема Міністерством фінансів України,

¹ Канєва Т. Г., Галабурда А. В. Бюджетна політика держави в умовах воєнного стану. *Scientia Fructuosa*. 2022. № 4. С. 102. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2022\(144\)07](https://doi.org/10.31617/1.2022(144)07)

² Карп'як О. О. Державно-управлінська та фінансова діяльність на українських територіях (XVIII – перша половина XIX століття). *Право і суспільство*. 2020. № 3. Ч. 2. С. 4. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.3-2.1>.

складні завдання щодо забезпечення гнучкого, оперативного й одночасно законного управління публічними фінансами. За умов постійної зміни безпекової ситуації, дестабілізації економічного середовища, руйнування логістичних ланцюгів, скорочення надходжень до державного бюджету, а також невизначеності зовнішніх ринків, Міністерство фінансів має не лише зберігати стабільність функціонування фінансової системи, але й забезпечувати її здатність до адаптації, мобілізації ресурсів і підтримки критичних сфер життєдіяльності держави. У цих умовах міністерство здійснює стратегічне управління всіма основними потоками державних фінансів, виступаючи головною ланкою координації між різними секторами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами безпеково-оборонного комплексу та міжнародними партнерами. Порядок бюджетного планування та фінансування в умовах воєнного стану змінюється відповідно до положень Закону України про правовий режим воєнного стану, який передбачає можливість внесення змін до закону про Державний бюджет України в порядку, що суттєво спрощує традиційні процедурні механізми¹. Це дозволяє оперативно реагувати на виникнення нових загроз, перерозподіляти бюджетні ресурси у пріоритетних напрямках, визначати першочергові видатки, а також забезпечувати фінансування армії, сил територіальної оборони, служб екстреного реагування, а також програм підтримки населення, що постраждало внаслідок бойових дій. Реалізація зазначених повноважень передбачає від Міністерства фінансів наявність розвиненої системи прогнозування бюджетних надходжень та планування видатків з урахуванням постійної турбулентності зовнішнього і внутрішнього середовища². Збалансованість бюджету в умовах воєнного стану втрачає свій класичний вигляд як рівновага між доходами і видатками в межах заданих фіскальних правил. У сучасних умовах збалансованість набуває ознак адаптивності, тобто здатності держави залучати нові фінансові ресурси, здійснювати швидкий перерозподіл коштів та водночас утримувати державні фінанси в керованому, прогнозованому стані, здатному забезпечити як сьогоденні потреби, так і середньострокову стійкість.

З огляду на зменшення податкової бази внаслідок зупинки чи переміщення виробничих потужностей, часткового або повного припинення діяльності великої кількості платників податків, втрати територій, а також значного зниження експортних можливостей, Міністерство фінансів розробляє альтернативні механізми поповнення бюджету³. До таких належать розміщення внутрішніх військових облігацій, що сприяє мобілізації тимчасово вільних коштів у межах країни, залучення

¹ Касьяненко Л. М., Шакірова О. В. Бюджетна політика в умовах воєнного стану // *Право в умовах воєнного стану*. Ірпінь: Державний податковий університет. 2023. С. 107.

² Міністерство фінансів України. Державний борг та гарантований державою борг. URL: https://mof.gov.ua/uk/derzhavnij-borg-ta-garantovaniy-derzhavju-borg_osn_inf.

³ Неізнана О. В., Приймак Н. С., Павлушенко О. В., Коч Ю. Л. Аспекти забезпечення збалансованого розвитку місцевих бюджетів в умовах воєнного стану. *Торгівля і ринок України*. 2023. № 1 (51). С. 88. DOI: <https://doi.org/10.33274/2079-4762-2022-51-1-87-95>.

кредитів від міжнародних фінансових організацій, включаючи МВФ, Світовий банк, Європейський союз, а також укладання міжурядових фінансових угод, які передбачають як пряме бюджетне фінансування, так і інституційну підтримку реформ. Усі ці джерела дозволяють мінімізувати дефіцит бюджету, компенсувати втрати доходів та забезпечити фінансування пріоритетних сфер. При цьому Міністерство фінансів постійно здійснює аналіз ефективності та доцільності бюджетних витрат, що є необхідною умовою раціонального управління обмеженими ресурсами. Це вимагає суворого контролю за обґрунтованістю кожного бюджетного рішення, запобігання дублюванню фінансування програм, а також впровадження прозорих механізмів фінансової звітності навіть в умовах обмеженого доступу до первинних даних або у разі роботи в умовах надзвичайної секретності¹. Особливе місце в системі повноважень Міністерства фінансів займає забезпечення правових гарантій збалансованого розподілу ресурсів між державним та місцевими бюджетами. Попри централізацію функцій під час війни, питання дотримання міжбюджетної рівноваги залишається актуальним, оскільки саме органи місцевого самоврядування виконують значну частину соціальних, гуманітарних і логістичних функцій. Міністерство повинно здійснювати координацію фінансової підтримки територіальних громад, компенсувати їм втрати податкових і трансфертних надходжень, а також брати участь у розробці механізмів відновлення економічної спроможності регіонів².

На нашу думку, варто підкреслити, що повноваження Міністерства фінансів у забезпеченні збалансованості бюджету в умовах воєнного стану не можна розглядати виключно у вузькому фінансовому вимірі. Ці повноваження мають глибоко політичне та стратегічне значення, оскільки саме вони формують уявлення про спроможність держави до самозахисту, мобілізації та подолання кризи. Мінфін у цьому контексті виступає не лише як адміністратор грошових потоків, а як орган, що фактично формує параметри стійкості національного буття в умовах загрози його існуванню. Виконання цих функцій вимагає як глибокого аналітичного мислення, так і високого рівня політичної відповідальності, що підкреслює критичну роль цього органу в структурі публічної влади України.

Питання відповідальності Міністерства фінансів України за дотримання принципу збалансованості державного бюджету набуває особливої ваги в умовах як стабільного, так і кризового функціонування публічної фінансової системи. У правовій теорії та бюджетній практиці збалансованість бюджету традиційно розглядається як один із базових принципів фіскальної політики, що передбачає відповідність обсягу видатків обсягу доходів, з урахуванням допустимого рівня дефіциту або

¹ Павленко Н. В. Боргова безпека України в умовах воєнного конфлікту. *Право і безпека*. 2023. № 3 (90). С. 159. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2023.3.13>.

² Петрик Ю. В. Видатки державного бюджету України в умовах воєнного стану. *Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*. 2022. 18 с.

профіциту залежно від економічної ситуації¹. У мирний період дотримання цього принципу є показником ефективного бюджетного планування, стабільності фінансової системи, а також рівня довіри до держави з боку внутрішніх і зовнішніх кредиторів. Водночас, порушення принципу збалансованості, наприклад шляхом необґрунтованого зростання видаткової частини бюджету, може свідчити про наявність прорахунків у державному управлінні, неефективну політичну кон'юнктуру або зловживання з боку окремих посадових осіб. У таких випадках відповідальність Міністерства фінансів проявляється як в юридичному, так і в політичному вимірах². Ситуація докорінно змінюється в умовах запровадження воєнного стану, коли державні інститути зобов'язані діяти в умовах надзвичайної невизначеності, нестабільності доходів, непередбачуваності витрат, а також стрімкого зростання потреб у ресурсному забезпеченні секторів оборони, безпеки, охорони здоров'я, гуманітарної допомоги та критичної інфраструктури. У таких обставинах формальне дотримання балансу між доходами і видатками, з погляду економічної логіки, відходить на другий план, оскільки головною метою фінансової політики стає збереження функціональної спроможності держави. Проте це не означає, що відповідальність Міністерства фінансів за недотримання принципу збалансованості втрачає актуальність. Навпаки, у складних умовах кризи зростає потреба в якісному управлінні бюджетними ризиками, досягненні максимальної ефективності витрачання коштів, забезпеченні прозорості та обґрунтованості фінансових рішень, які мають довготривалі наслідки для державного боргу, кредитного рейтингу та макроекономічної ситуації загалом. Правові механізми реалізації відповідальності Міністерства фінансів за недотримання вимог бюджетного законодавства, у тому числі за порушення збалансованості, включають цілу систему процедур контролю, оцінювання та санкцій³. Вони охоплюють як зовнішній контроль з боку Рахункової палати України, що аналізує звітність про виконання бюджету та здійснює експертизу ефективності використання бюджетних ресурсів, так і парламентський контроль, що здійснюється через відповідні комітети Верховної Ради, зокрема Комітет з питань бюджету. Міністерство фінансів зобов'язане регулярно звітувати перед законодавчим органом, надавати обґрунтування бюджетних рішень, роз'яснення щодо їх доцільності, а також пояснення у разі виявлення відхилень від затверджених показників.

Окрім механізмів зовнішнього контролю, значну роль відіграє внутрішній фінансовий контроль та аудит, які покликані виявляти порушення до моменту їх матеріалізації в масштабні фінансові проблеми. У разі встановлення фактів порушення законодавства, службової недбалості,

¹ Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України : постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 375. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/375-2014-p>.

² Попова С. М. Адміністративно-правовий статус органів державного фінансового контролю в умовах реформування міжбюджетних відносин. *Наше право*. 2015. № 2. С. 40.

³ Прутська О., Мартинова Л. Управління публічними фінансами під час війни. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. С. 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-57>

зловживання бюджетними повноваженнями чи неефективного розподілу ресурсів, передбачено застосування процедур адміністративної, дисциплінарної або навіть кримінальної відповідальності до посадових осіб, що діяли з перевищенням повноважень або з недотриманням встановлених нормативів¹. При цьому важливо розмежовувати політичну відповідальність за загальну бюджетну політику, яка покладається на Кабінет Міністрів України як колегіальний орган, і індивідуальну юридичну відповідальність, яка застосовується до конкретних осіб у випадку порушення норм законодавства. Особливу увагу в умовах воєнного стану слід приділяти політичній відповідальності Міністерства фінансів, яка реалізується не лише в рамках інституційної підзвітності, але й через суспільний контроль. Неефективна бюджетна політика, що призвела до дестабілізації економіки, інфляційних процесів або поглиблення боргового навантаження, може стати підставою для перегляду мандата уряду, зокрема шляхом парламентського вотуму недовіри або ініціювання кадрових змін у складі виконавчої влади². Водночас, у період кризи політична відповідальність набуває комплексного характеру. Суспільство, усвідомлюючи надзвичайність ситуації, може бути схильним до більшого рівня лояльності, проте за умови, що рішення уряду будуть прозорими, зрозумілими та обґрунтованими. Міністерство фінансів має постійно комунікувати свою позицію, пояснювати доцільність запроваджених заходів, демонструвати прогностичні сценарії та засвідчувати свою готовність до відповідальності за ухвалені рішення³.

Таким чином, навіть в умовах надзвичайної ситуації, Міністерство фінансів України не може бути звільнене від обов'язку дотримання базових принципів бюджетної системи, серед яких збалансованість бюджету має залишатися орієнтиром стратегічного управління. Відповідальність за порушення цього принципу не повинна зводитися лише до формального визнання прорахунків. Вона має включати комплексну систему правових, політичних та управлінських інструментів, спрямованих на відновлення довіри до державної фінансової політики, забезпечення стабільності бюджетного процесу та ефективне використання ресурсів в ім'я національного інтересу. Міністерство фінансів має виступати прикладом інституційної відповідальності, що ґрунтується на поєднанні фахової компетентності, правової обґрунтованості та моральної готовності приймати виклики кризового часу.

Висновки. Підбиваючи підсумки розглянутого, можемо зробити висновок, що Міністерство фінансів України в умовах воєнного стану

¹ Сезонов В. В. Визначення основних загроз економічній безпеці України як основа для вироблення заходів протидії економічній злочинності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2019. Вип. 58. Т. 2. С. 156.

² Токарева К. О. Правове регулювання бюджетного процесу в умовах воєнного стану. *Право і безпека*. 2022. № 3 (86). С. 28. DOI: <https://orcid.org/0000-0001-7891-226X>

³ Чугунов І. Я. Фінансово-бюджетна політика в умовах воєнного стану // Всеукраїнська науково-практична конференція (м. Київ, 17–18 квітня 2024 р.) / відп. ред. І. Я. Чугунов. Київ : Держ. торг.-екон. ун-т, 2024. Київ: Державний торговельно-економічний університет, 2024. С. 33.

перетворюється з класичного фіскального адміністратора на інституцію стратегічного управління фінансовими ресурсами держави. Зазначене проявляється не лише у специфіці його повноважень, а й у глибшому вимірі відповідальності перед суспільством, державністю та майбутнім економічним розвитком країни.

Забезпечення збалансованості державного бюджету в умовах війни – це складне завдання, яке не може зводитися до формального дотримання бюджетних показників. Зокрема йдеться про постійну оцінку ризиків, швидке переналаштування фінансових потоків, управління дефіцитом на користь пріоритетних напрямів (оборона, соціальна стабільність, економічна життєздатність), а також збереження довіри з боку внутрішніх та зовнішніх партнерів. Зазначене вимагає від Міністерства фінансів України нової управлінської якості здатності діяти гнучко, проактивно й стратегічно.

В умовах перманентної турбулентності саме Міністерство фінансів України стає тим центром, через який проходить ухвалення критично важливих рішень з фіскальних питань. Його відповідальність полягає не лише у правовому контролі чи забезпеченні процедурної легітимності бюджету, а й у формуванні системи цінностей фінансової політики відкритості, ефективності, справедливості, спрямованості на зміцнення національної єдності. Найбільшим викликом у цьому контексті є збереження довгострокового потенціалу публічних фінансів: здатності держави після завершення війни швидко перейти до моделі економічного зростання, не потрапивши в пастку хронічного боргу чи системної недовіри. І саме тут політична та моральна відповідальність Міністерства фінансів виходить на перший план: воно має стати не лише інструментом виживання держави, а каталізатором її оновлення.

Таким чином, Міністерство фінансів України в умовах воєнного стану – це не просто орган виконавчої влади, що виконує свої функції відповідно до закону, а ключовий суб'єкт фінансової державності, від рішень якого залежить не лише бюджетний баланс, а й стійкість самої держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бюджетний кодекс України : Закон України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2456-17>.
2. Важинський О. С. Особливості системи інформаційного забезпечення Державної фіскальної служби України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2017. Вип. 2. С. 103–117.
3. Джигора О. М. Особливості забезпечення бюджетного процесу та бюджетної безпеки в умовах воєнного стану. *Економічний вісник Дніпровського університету технологій*. 2022. № 2. С. 136–147.
4. Канєва Т., Галабурда А. Бюджетна політика держави в умовах воєнного стану. *Scientia Fructuosa*. 2022. № 4. С. 98–109. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2022\(144\)07](https://doi.org/10.31617/1.2022(144)07).

5. Карп'як О. О. Державно-управлінська та фінансова діяльність на українських територіях (XVIII – перша половина XIX століття). *Право і суспільство*. 2020. № 3. ч. 2. С. 3–8. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.3-2.1>.

6. Касьяненко Л. М., Шакірова О. В. Бюджетна політика в умовах воєнного стану // *Право в умовах воєнного стану*. Ірпінь: Державний податковий університет. 2023. С. 102–108.

7. Міністерство фінансів України. Державний борг та гарантований державою борг. URL: https://mof.gov.ua/uk/derzhavnij-borg-ta-garantovaniy-derzhavju-borg_osn_inf.

8. Неізнана О. В., Приймак Н. С., Павлушенко О. В., Коч Ю. Л. Аспекти забезпечення збалансованого розвитку місцевих бюджетів в умовах воєнного стану. *Торгівля і ринок України*. 2023. № 1 (51). С. 87–95. DOI: <https://doi.org/10.33274/2079-4762-2022-51-1-87-95>.

9. Павленко Н. В. Боргова безпека України в умовах воєнного конфлікту. *Право і безпека*. 2023. № 3 (90). С. 154–168. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2023.3.13>.

10. Петрик Ю. В. Видатки державного бюджету України в умовах воєнного стану : кваліфікаційна робота першого (бакалаврського) рівня вищої освіти : 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» / Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, 2022. 18 с.

11. Попова С. М. Адміністративно-правовий статус органів державного фінансового контролю в умовах реформування міжбюджетних відносин. *Наше право*. 2015. № 2. С. 35–41.

12. Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України : постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 375. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/375-2014-p>.

13. Прутська О., Мартинова Л. Управління публічними фінансами під час війни. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. С. 57–65. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-57>

14. Сезонов В. В. Визначення основних загроз економічній безпеці України як основа для вироблення заходів протидії економічній злочинності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2019. Вип. 58, т. 2. С. 156–159.

15. Токарева К. О. Правове регулювання бюджетного процесу в умовах воєнного стану. *Право і безпека*. 2022. № 3 (86). С. 26–32. DOI: <https://orcid.org/0000-0001-7891-226X>

16. Чугунов І. Я. Фінансово-бюджетна політика в умовах воєнного стану // Всеукраїнська науково-практична конференція (м. Київ, 17–18 квітня 2024 р.) / відп. ред. І. Я. Чугунов. Київ : Держ. торг.-екон. ун-т, 2024. Київ: Державний торговельно-економічний університет, 2024. С. 32–34.

Стаття надійшла до редакції 28.03.2025

Vyacheslav An. BAHATYI,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

POWERS AND RESPONSIBILITIES OF THE MINISTRY OF FINANCE OF UKRAINE IN ENSURING THE BALANCE OF THE STATE BUDGET UNDER MARTIAL LAW

The article is devoted to exploring the administrative and legal nature of the powers and responsibilities of the Ministry of Finance of Ukraine in the context of ensuring the balance of the state budget under martial law. It reveals the mechanisms for implementing financial policy aimed at achieving public finance stability in extraordinary circumstances. The study analyzes legal acts that define the Ministry's authority in the field of budgetary control and outlines approaches to ensuring legality and efficiency in financial governance. The article emphasizes the importance of integrating centralized decision-making with local self-government in financial regulation. It is established that the Ministry performs a coordination and control function covering all stages of the budget process from planning to reporting, while taking into account the risks posed by wartime conditions. Special attention is paid to the legal forms of liability for violations of the principle of budget balance, with regard to current practices and national security threats.

Keywords: *Ministry of Finance of Ukraine, martial law, budget policy, budget balance, budget legislation, financial stability, public finance, control powers, legal responsibility, public administration.*